

A Győri Törvényszék a Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: Dr. Balog Balázs, 1055 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 78.) által képviselt CB Engineering Korlátolt Felelősségű Társaság (2900 Komárom, Bánki Donát u. 4.) felperesnek – a Dr. Lutring Erika kamarai jogtanácsos által képviselt Komárom-Esztergom Vármegyei Kormányhivatal (2800 Tatabánya, Bárdos L. u. 2.) alperes ellen – hulladékgazdálkodási bírság ügyében, a KE/046/00590-16/2025. iktatószámú határozattal módosított KE/046/00590-10/2025. iktatószámú határozattal szemben – indított közigazgatási perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság az alperes a KE/046/00590-10/2025. számú – KE/046/00590-16/2025. számú határozattal módosított – határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 2.540.000,- (kettőmillió-ötszáznegyvenezer) forint perköltséget.

A perben felmerült összesen 30.000,- (harmincezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A bíróság a keresetlevél, alperes védirata, a felek nyilatkozatai és a közigazgatási eljárás iratai alapján a következő tényállást állapította meg:

- [1] A felperes a 2942 Nagyigmánd, Ácsi út 23. szám alatti telephelyén folytatott veszélyes és nem veszélyes hulladékok gyűjtésére, előkezelésére és kereskedelmére vonatkozóan hulladékgazdálkodási engedéllyel (a továbbiakban: engedély) rendelkezett. Az alperesi hatóság a felperes telephelyén 2024. február 23-án helyszíni ellenőrzést tartott, melynek során tapasztaltak a KE/046/02407-1/2024. számú jegyzőkönyvben (a továbbiakban: jegyzőkönyv) kerültek rögzítésre. A jegyzőkönyvben a hatóság rögzítette, hogy a hulladékok gyűjtésére, tárolására és előkezelésére szolgáló - engedélyezett - 800 m² alapterületű csarnok előtti nyílt, betonozott területen big-bag zsákokban és fémhordókban különböző típusú (azaz kezelt cella, jelly roll, katód fólia) HAK 06 03 15 azonosító kódú (nehézfémeket tartalmazó fém-oxid) hulladék tárolása történt. A jegyzőkönyvben feltüntetésre kerültek továbbá részletesen az épület előtt tárolt hulladékok típusa és mennyisége (utóbbi a tároló eszköz darabszámában megjelölve, azaz zsák, hordó db). A nyílt téren tárolt hulladékok csomagolásán feltüntetett dátum a jegyzőkönyv szerint: 2024.02.14. és 2024.02.16. A zsákok némelyike ki volt

szakadva, a benne tárolt hulladék látható volt. A zsákok tetején csapadékvíz állt. A kezelt cellát tartalmazó zsákok környékén erős, elektrolit párolgásából származó zavaró szaghatás volt érezhető. A zsákban lévő kezelt cellát a két hosszabb oldalán megmetstették, azonban a cellák felülete vizes volt, illetve víz folyt a zsák belsejében (párolgás a kezelt cella nem megfelelő szállítása következtében vagy bejutó csapadékvíz?). A hulladékok gyűjtésére, tárolására és előkezelésére szolgáló - engedélyezett - 800 m² alapterületű csarnokban nagy mennyiségű 06 03 15 azonosító kódú hulladék tárolása történt. A csarnokban erős, elektrolit párolgásából származó szaghatás volt érezhető. Az ellenőrzés időpontjában előkezelést nem végeztek. Az ellenőrök helyszínre érkezésekor a csarnok előtti nyílt, betonozott területen tárolt hulladék targoncával történő átszállítása volt folyamatban, egy, a telephely területén lévő, fedett, betonozott csarnokba. A csarnokban már mintegy 80 db 06 03 15 azonosító kóddal ellátott big-bag zsák volt látható, a csarnokon kívül kb. 8 db. A big-bag zsákok közül több sérült volt, egy ki is volt szakadva. A szakadt zsák tartama az épület előtti betonozott területre folyt. Az ellenőrzés időpontjában a telephelyen tárolt hulladékok mennyiségéről a felperes kimutatást a helyszínen nem tudott rendelkezésre bocsátani, azzal, hogy a nyilvántartást és üzemnaplót a környezetvédelmi megbízott vezeti, ami nem áll rendelkezésre a telephelyen.

- [2] A jegyzőkönyvben foglaltakra hivatkozva a felperes 2024. március 21. napján megküldte a 2024. február 23. napján készleten lévő hulladékokról készült kimutatást, a hulladék előkezelés üzemnaplóját, a hulladéktároló hely üzemnaplóját, az üzemi gyűjtőhely üzemnaplóját, a 2024. január és február havi hulladék átvételi dokumentumokat, továbbá meghatalmazást, valamint a környezetvédelmi felelősségbiztosítás fenntartását igazoló dokumentumot. A felperes által megküldött dokumentumok alapján további tisztázandó kérdések merültek fel, mely alapján a felperes a 2024. május 31. napján érkezett beadványában az alperes által feltett tisztázó, pontosító kérdésekre reagált, illetve olvasható formában megküldte a hiányzó dokumentumokat, azaz a 2023. november 22. és 2024. február 23. napja közötti időszakban átvett és átadott hulladékokról készült nyilvántartást.
- [3] Az ellenőrzésen tapasztaltak és a rendelkezésére bocsátott dokumentumok alapján az alperesi hatóság megállapította, hogy a helyszíni ellenőrzés időpontjában a HAK 06 03 15 azonosító kódú (nehézfémeket tartalmazó fém-oxid) hulladék tárolása a 800 m² alapterületű csarnoképületben lévő engedélyezett hulladéktároló helyen, a csarnoképület előtti nyílt, betonozott területen és engedéllyel nem rendelkező csarnokban történt. Az ellenőrzés időpontjában az engedéllyel nem rendelkező területeken összesen 122.670 kg HAK 06 03 15 azonosító kódú hulladék tárolását végezték. A hulladékok tárolása nem környezetszennyezést kizáró módon valósult meg. A tisztázó kérdésekre adott válaszok alapján az ellenőrzés időpontjában készleten lévő 255.908 kg HAK 16 06 05 azonosító kódú (egyéb elemek és akkumulátorok) hulladék tárolása engedéllyel nem rendelkező helyen történt, melynek pontos helye nem került beazonosításra. Mindezeket összefoglalva alperes megállapította, hogy a felperes a telephelyen átvett hulladékokat nem kizárólag az engedéllyel rendelkező hulladéktároló helyen tárolta. Megállapítást nyert továbbá, hogy a HAK 06 03 15 azonosító kódú hulladék környezetszennyezést kizáró tárolása az engedéllyel nem rendelkező helyszíneken nem volt biztosított. A hulladékok helyszíni ellenőrzéskor tapasztalt tárolási módja - amellet, hogy az engedélyezettől eltérően történt - jelentős környezeti kockázatot is rejt magában.
- [4] Az előzőek alapján alperes a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Hulladéktv.) 84. § (1)-(1a) bekezdései, a 84. § (4) bekezdése, valamint a Hulladéktv. 86. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján megállapította, hogy a hulladékgazdálkodási bírság

kiszabására okot adó körülmények fennállnak, így az eljárás hivatalbóli megindításáról döntött az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (1) bekezdésének a) és e) pontjai alapján. Az eljárás megindításának napja 2024. június 24. napja volt, melyről a felperest a hatóság értesítette. Eljárása során alperes megállapította, hogy a felperes megsértette a hulladékgazdálkodásra vonatkozó előírásokat, így a Hulladéktv. 86. § (1) bekezdés a) pontja alapján részére a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001.(XII.21.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Hbr.) előírásait is figyelembe véve a 2024. augusztus 22. napján kelt, KE/046/04722-3/2024. iktatószámú határozatával a felperest 26.560.140,-Ft összegű hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte. Alperes a határozatának indokolásában az előzőekben foglaltakon túl rögzítette, hogy a bírság mértékét a Hbr. 1. § (1), 3. § (1), 1. § (3) bekezdésének c) pontjaiban foglaltak alapján állapította meg. Alperes határozatában hivatkozott még a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankciótv.) 2. és 9. §-aiban foglaltakra, illetve az Ákr. 134. § (1) bekezdésében foglaltakra, a végrehajtás tekintetében.

- [5] Az alperesi határozattal szemben előterjesztett keresetében a felperes a határozat megsemmisítését és alperes új eljárásra utasítását kérte. Felperes elsődlegesen az alpbírság jogalapját tartotta jogszabálysértőnek. Felperes kereseti hivatkozása szerint ugyanis nem végez hulladékkezelési tevékenységet, hulladékkezelési engedéllyel nem rendelkezik. A határozatban rögzített, bírság alapját szolgáló jogsértés a hulladékok nem kizárólag az engedéllyel rendelkező hulladéktároló helyen történő tárolása, nem pedig valamilyen hulladékkezelési művelet kapcsán került megállapításra. A hulladéktárolás azonban a hulladékkezeléstől merőben eltérő tevékenység. A tárolást a Ht. 2. § (1) bekezdés 42. pontja határozza meg, míg a hulladékkezelést ugyanezen bekezdés 36. pontja. Ennek megfelelően a Hbr. 1. § (3) bekezdés c) pontja első fordulatainak alkalmazására felperes szerint jelen ügyben nincs jogalap. Ugyanezen c) pont második fordulatainak alkalmazására vonatkozóan pedig a határozatban semmilyen ténybeli megállapítás nincs, kizárólag az engedély "területi hatályára" vonatkozó előírások megsértésére alapította az alperes a megállapításait, így a második fordulat alkalmazására sincsen jogalap. Mivel a Hbr. 1. § (3) bekezdésének egyetlen egyéb fordulata sem alkalmazható továbbá a jelen ügyben, így a felperes álláspontja szerint a Hbr. 1. § (4) bekezdésében foglalt szubszidiárius szabályt kell alkalmazni, ami alapján az alpbírság összege 6000,-Ft (szemben az alperes által alapul vett 15.000,-Ft-tal). Felperes szerint továbbá alperesnek a Hulladéktv. 86. § (2) bekezdésére történő hivatkozása nyilvánvalóan jogszabálysértő, hiszen e jogszabályhely a hulladékgazdálkodási képzésen történő részvételre kötelezés lehetőségéről szól. Felperes hivatkozása szerint ugyancsak kirívó szakmai hibát vétett az alperes, amikor a HAK 16 06 05 azonosító kódú hulladék bírságszámításánál mind a "B", mind a "V" magyarázatánál a „veszélyes hulladék esetén” fordulatot alkalmazta, holott a HAK 16 06 05 nem veszélyes hulladék. Egyébként pedig ezt követően alperes maga sem a veszélyes hulladékokra alkalmazandó tízszeres szorzót, hanem a nem veszélyes hulladékokra alkalmazandó két és félszeres szorzót alkalmazta a „V” változó esetében. A jogszabálysértő alpbírság jogalap miatt az alperes által alkalmazott módosító tényező is jogszabálysértő. Mindezek alapján a határozat sérti a Hbr. 3. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Hbr. mellékletének 3. pont a) és b) pontjaiban foglaltakat. Kérte a felperes, hogy a bíróság az új eljárásra utasítás során utasítsa az alperest, hogy a bírságszámítás során a módosító tényező meghatározásakor a Hbr. melléklet 3. a) pontját alkalmazza. Felperes álláspontja szerint az alpbírság maximális mértékének alkalmazása is jogszabálysértő. A Hbr. 1. § (3) bekezdése ugyanis a hulladékgazdálkodási alpbírság legmagasabb mértékét határozza meg. Alperesnek tehát a Hbr. 1. § (2) és (3) bekezdéseinek megfelelően egy mérlegelési tevékenységet kell lefolytatnia, mely kötelezettségének nem tett

eleget. A Hbr. 3. § (1)-(2) bekezdései alapján ugyanis a bírság meghatározása során először az alpbírság összegét kell megállapítani. A jogszabály meghatározza azt is, hogy a legmagasabb mértékben mikor kell megállapítani az alpbírságot. A felperes szerint a határozat semmilyen magyarázatot nem ad arra, hogy az alperes miért az általa kiválasztott alpbírság maximumát alkalmazta, ennek körében sem a tényállást nem tisztázta, sem az indokolási kötelezettségének nem tett eleget. A Hbr. 3. § (2) bekezdésében foglalt egyetlen tényállás sem merült fel ugyanis, így az alpbírság maximum alkalmazása önmagában is jogszabálysértő.

- [6] Felperes szerint az alperes egyáltalán nem tárta fel a tényállást a tekintetben sem, hogy az ellenőrzéskor észlelt állapot milyen okból alakult ki, az meddig tartott. Felperes mind a 2024. március 11-i, mind a május 31-ei nyilatkozataiban tett erre vonatkozó előadásokat, azokkal azonban sem a határozatban, sem további tényállás tisztázás keretében nem foglalkozott az alperes. Az előzőekre tekintettel a határozat sérti a Hbr. 1. § (3) bekezdés c) pontját, a Hbr. 1. § (2) bekezdésében, 3. § (1) és (2) bekezdéseiben, továbbá az Ákr. 62. § és 81. § (1) bekezdéseiben foglaltakat.
- [7] Felperes kereseti hivatkozása szerint továbbá alperes nem bizonyította a hulladékok tárolása kapcsán tett "nem környezetszennyezést kizáró módon valósult meg" megállapítását, az erre vonatkozó határozati megállapítások jogszabálysértőek. Az alperes ezekkel a kijelentéseivel kapcsolatosan semmilyen tényállás tisztázási eljárási cselekményt nem fogantatosított, különösen nem vont be az Ákr. 71. §-a szerinti szakértőt, továbbá a határozat semmilyen levezetést, magyarázatot, indokolást nem tartalmaz, hogy ezeket a megállapításokat az alperes mire alapozza. Nem derül ki, hogy pontosan hol, milyen hulladékmennyiség tekintetében valósult meg, milyen típusú környezetszennyezés lehetősége merült fel, amely kapcsán az azt kizáró tárolás hiányát a felperesnek felrója. Ugyancsak semmilyen indokolást nem tartalmaz a határozat arról, hogy milyen jelentős környezeti kockázat állt fenn.
- [8] Felperes szerint a HAK 06 03 15 típusú, nem engedélyezett helyen tárolt hulladékkal kapcsolatban a határozat logikai ellentmondásokkal, nem tisztázott tényállási elemekkel terhelt. E tekintetben tehát alperes az Ákr. 62. § szerinti tényállás tisztázási, a 71. §-a szerinti szakértő alkalmazására vonatkozó és az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti mérlegelési és az indokolási kötelezettségeinek nem tett eleget. Felperes kérte, hogy az új eljárásra utasítás során a bíróság utasítsa az alperest arra, hogy a megismételt eljárásban tartózkodjon az olyan bizonyítatlan megállapításoktól, amely szerint a hulladékok tárolása nem környezetszennyezést kizáró módon valósult meg.
- [9] Felperes szerint jogszabálysértő továbbá a HAK 06 03 15 azonosító kódú hulladék határozatban megállapított mennyisége is. A határozat a hulladékok tömegének megállapítása kapcsán semmilyen indokolást, levezetést nem tartalmaz, így az sérti az Ákr. 62. § (1) és a 81. § (1) bekezdésében foglalt, a mérlegelés és a döntés indokaira vonatkozó kötelezettség rendelkezéseit. Felperes szerint továbbá a HAK 06 03 15 azonosító kódú hulladék határozatban megállapított mennyisége iratellenes és jogszabálysértő.
- [10] Az előzőekre tekintettel felperes álláspontja szerint a megállapított bírságösszegek is jogszabálysértők, ezért a felperes a per során előterjesztett előkészítő iratában további alternatív bírság összeget is meghatározott arra az esetre, amennyiben a bíróság a kereseti hivatkozásait csak részben találná alaposnak.
- [11] Alperes védiratában felperes keresetének elutasítását kérte.

- [12] A Győri Törvényszék a 2.K.701.200/2024/8. számú, 2024. december 4. napján kelt ítéletével az alperes KE/046/04722-3/2024. iktatószámú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezte. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy alperes határozatának indokolása olyan mértékben hiányos, mely alapján az érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan, mind a bírság jogalapja, mind összege tekintetében. Alperes a határozatának indokolásában nem jelölte meg, hogy a Hbr. 1. § (3) bekezdésének c) pontjában foglaltak mely fordulata alapozza meg a felperes esetében a bírság kiszabását. Alperes csak a védiratában hivatkozott a Hulladéktv. 6. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak sérelmére. Amennyiben a felperes eljárása a Hbr. 1. § (3) bekezdésében meghatározott egyetlen tényállást sem valósít meg, abban az esetben a (4) bekezdésben foglaltak alapján a 6 ezer forintos alapbírság alapulvételével szabható ki a hulladékgazdálkodási bírság. Alperes álláspontja szerint azonban ez nem alkalmazható, tekintettel arra, hogy a felperes esetében a tárolás "nem környezetszennyezést kizáró módon valósult meg", a védiratban rögzítettek szerint pedig a "felperes tevékenységénél a környezetveszélyeztetés reális lehetősége fennállt". A környezetveszélyeztetés, illetőleg a környezetkárosítás fogalmát a Kvt. 4. § 10., illetve 12. pontjai a következők szerint határozzák meg. A bíróság megítélése szerint alperes azon hivatkozása, mely szerint felperes részéről a tárolás "nem környezetszennyezést kizáró módon valósult meg", nem azonos a Kvt. előzőekben definiált fogalmaival. Abban az esetben, ha a Kvt. szerinti környezetveszélyeztetés, illetve környezetkárosítás valósul meg, a Hbr. 1. § (3) bekezdésének e) pontja alapján magasabb összegben van helye hulladékgazdálkodási bírság kiszabásának. A felperes esetében azonban az e) pontban rögzített tényállási elemre történő utalás a megelőző eljárás során nem volt. A bíróság ítélete szerint az alapbírság legmagasabb mértékének alkalmazását megalapozó indokolás hiánya szintén olyan, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés, mely a közigazgatási perben nem orvosolható, csak a bíróság által elrendelt megismételt eljárásban. A bíróság rögzítette, hogy a hulladék mennyisége tekintetében szintén megvalósult alperes részéről az Ákr. 81. § (1) bekezdésének sérelme, illetve amennyiben kérdéses, hogy a 2024. február 14. és 23. napja közötti időszakban a felperes telephelyére beszállított, HAK 06 03 15 azonosító kódú hulladék teljes mennyisége engedéllyel nem rendelkező területen került-e tárolásra, abban az esetben felmerül az Ákr. 62. §-ában foglalt tényállás tisztázási kötelezettség elmulasztása is.
- [13] A megismételt eljárásra vonatkozóan a bíróság előírta, hogy alperesnek a HAK 06 03 15 azonosító kódú hulladék mennyisége vonatkozásában a tényállást tisztáznia kell, és ennek során a felperes nyilatkozatában foglaltakat is figyelembe kell vennie, lehetőséget biztosítva számára az esetleges bizonyítékai, bizonyítási indítványai előterjesztésére. Ezt követően, a teljeskörűen feltárt tényállás alapján, egyértelműen meg kell határozni azon jogszabályhely(ek)et, amely(ek) alapján hulladékgazdálkodási bírság kiszabására sor kerülhet, azaz a bírság jogalapját. A bírság összege körében pedig elsődlegesen az alapbírság jogszerű megállapítására kell, hogy sor kerüljön, majd az ennek és a hulladék mennyiségének megfelelő módosító tényezőt kell alkalmazni a bírság számításánál. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 97. § (4) bekezdése értelmében a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket. Eszerint alperesnek a megismételt eljárás során az ítélet indokolásában foglaltak figyelembevételével kell új döntést hoznia.
- [14] Alperes a megismételt eljárásban az Ákr. 104. § (4) bekezdése alapján a felperest az eljárás megindulásáról értesítette, valamint végzésben a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére hívta fel. A felperes a 2025. február 21. napján előterjesztett beadványában részletes nyilatkozatot tett. Alperes a 2025. május 23. napján kelt, KE/046/00590-10/2025. számú

határozatában (a továbbiakban: alaphatározat) 29.635.491,-Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a felperest.

- [15] Felperes a határozattal szemben keresetet terjesztett elő, melyben az alperesi határozat megsemmisítését és alperes új eljárásra utasítását kérte.
- [16] Felperes keresetlevele alapján alperesi hatóság a hivatkozott KE/046/00590-10/2025. számú határozatát a 2025. augusztus 26. napján kelt, KE/046/00590-16/2025. iktatószámú határozatával (a továbbiakban: módosító határozat) módosította. A módosítás az alaphatározat rendelkező részét és indokolását is érintette. Alperes a módosított döntésében 29.556.864,-Ft összegű hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a felperest.
- [17] Alperes a módosított határozatában rögzítette, hogy a felperes a másik, azaz a sárbogárdi telephelyükön történő hulladék elhelyezéssel kapcsolatban az eljárás során egymással teljes mértékben ellentétes tartalmú nyilatkozatokat tett, melyek a hatóság félrevezetésére alkalmasak. A hatóság tekintettel volt továbbá arra, hogy a Fejér Vármegyei Kormányhivatal hulladékgazdálkodási engedélyt visszavonó határozata, valamint Sárbogárd Város Jegyzőjének a tevékenység végzését azonnali hatállyal megtiltó és a sárbogárdi telepet bezárató határozata 2024. február 28. napján, azaz a nagyigmándi helyszíni ellenőrzést követően kelt. A helyszíni ellenőrzés időpontjában tehát a felperes még nem tudhatta, hogy a sárbogárdi telephelyen tárolt hulladékot Nagyigmándra szükséges szállítania. Alperes kiemelte, hogy a Hulladéktv. ismeri a különös méltánylást igénylő eset intézményét, azonban a hulladékgazdálkodási bírság jogkövetkezmény alkalmazása körében sem a Hulladéktv., sem a Hbr. nem biztosított mérlegelési lehetőséget különös méltánylás alapján. Így a felperes által hivatkozott ezen körülményekre tekintettel a bírság mérséklésére vagy elengedésére jogszabályi lehetőség nincs. Alperes rögzítette továbbá, hogy az eljárás valamennyi résztvevője köteles jóhiszeműen eljárni és a többi résztvevővel az eljárás során együttműködni.
- [18] Alperes a határozatának indokolásában részletesen ismertette a hulladékok tárolásával kapcsolatos jogszabályi követelményeket, köztük a veszélyes hulladék tárolására vonatkozó előírásokat is. A helyszíni ellenőrzésen tapasztaltak alapján alperes rögzítette, hogy a nyílt téren a hulladékok tárolása big-bag zsákokban, illetve 200 l-es fémhordókban történt. A zsákok némelyike ki volt szakadva, a benne tárolt hulladék látható volt. A zsákok tetején csapadékvíz állt, a kezelt cellát tartalmazó zsákok környékén erős, elektrolit párolgásából származó zavaró szaghatás volt érezhető. A veszélyes hulladékok nyílt téri tárolásának fentiekben részletezett módja vonatkozásában megállapítható, hogy az valós környezeti kockázatot rejt magában (környezetveszélyeztetés), azaz a környezetkárosodás bekövetkezésének közvetlen veszélye a helyszíni ellenőrzés során tapasztaltak alapján fennállt. A hulladék felperes általi tárolása különösen veszélyes, mivel a csapadék a hulladékból kioldhatja a benne található nehézfémeket, elektrolit maradványokat és más toxikus anyagokat, amelyek mérgező oldat formájában a betonozott felületről a vízelvezető rendszerbe, onnan pedig a talajba vagy a felszíni vizekbe juthatnak. A kezelt cellák környezetében tapasztalt erős, elektrolit párolgásából származó szag a levegőbe jutó illékony komponensek jelenlétére utal, amelyek belégzése egészségkárosító hatású lehet. A nyílt téri tárolás kedvez a szél általi széthordásnak is, így a szennyezés nem korlátozódik a tárolási területre, hanem a levegő és a környező felületek útján továbbterjedhet. Mindezek együttesen azt eredményezik, hogy a tárolási körülmények nem csak a veszélyes hulladék fizikai elszigetelését nem biztosítják, hanem aktívan elősegítik annak kijutását a környezetbe, növelve a talaj, a felszíni és felszín alatti vizek, valamint a levegő szennyeződésének

kockázatát. Ez a helyzet megfelel a környezetveszélyeztetés feltételeinek és azonnali beavatkozás indokolt a szennyezés terjedésének megakadályozása érdekében. Az ellenőrzés napján a maximális hőmérséklet kb. 14 Celsius-fok körül alakult Nagyigmádon és esős idő uralkodott. Bár ez a hőmérséklet viszonylag enyhének számít télen, a magas páratartalom és a folyamatos csapadék kedvezőtlen körülményeket teremtett a nyílt téren tárolt fémhordók számára. Az esővíz közvetlenül érintkezett a hordó felületével, bejuthatott a záródási pontokhoz és hegesztési varratokhoz, ahol a korrózió leggyorsabban indul meg. Az enyhe, de nedves idő fokozza az elektrokémiai korróziós folyamatokat, így még rövidtávon is előfordulhat anyaggyengülés vagy mikrosérülések kialakulása. A víz egyes nehéz vegyületeket oldhat, így mérgező oldatok képződhetnek, amelyek szivárgás esetén a talajba és a vízbázisba kerülhetnek. A mérsékelt hőmérséklet mellett is fennállt a por és gőz kijutásának veszélye: ha a hordó tömítése nem volt ép, a szél még esős időben is képes finom nehézfém-oxid részecskéket szétszórni, amelyek belélegezve hosszútávon egészségkárosító hatásúak. Az esős, párás környezetben a rendszeres állapotellenőrzés nehezebb, a hordó állapotának romlása rejtve maradhat. Ez különösen problémás, mivel a korrózió már a látható rozsdafoltok megjelenése előtt is belső anyagkárosodást okozhat és hirtelen szivárgáshoz vezethet. A környezetveszélyeztetés tényének alátámasztására alperes a Hulladéktv. 6. § (1)-(2) és (5) bekezdéseiben foglaltakra, valamint a Kvt. 6. § (1) bek.-ében, továbbá a Hulladéktv. 4. §-ában, illetve a 2. § (1) bekezdés 22a. és 28. pontjaiban foglaltakra hivatkozott. A Kvt. 4. §-ában a 10. pontban meghatározott környezetveszélyeztetés és a 11. pontban meghatározott környezetveszélyeztető magatartás fogalmi meghatározásaira utalt az alperes. Alperes összességében megállapította, hogy a HAK 060315 azonosító kódú hulladék (amely veszélyes hulladéknak minősül) nyílt téri tárolása esetén a tárolási körülmények hiányosságai olyan környezeti kockázatot hordoznak, amely a Kvt. 4. § 10-11. pontjaiban meghatározott környezetveszélyeztetés tényállását megvalósítja. A hulladék big-bag zsákokban történő, fedetlen, szabadtéri tárolása során a hulladék közvetlenül érintkezhet csapadékvízzel. Ennek következtében fennáll a veszélye annak, hogy a hulladékból szennyező anyagok oldódnak ki és jutnak a környezeti elemekbe (talaj, talajvíz, felszíni vizek). Ez a körülmény a Kvt. 6. § (1) bekezdése értelmében olyan közvetlen veszélyhelyzetnek minősül, amely a környezetkárosodás bekövetkezésének reális kockázatát hordozza. Mindez ellentétes a Kvt. 6. § (2) bekezdésében deklarált elővigyázatosság elvével. Amennyiben pedig a hulladék fedett épületben, vagy építményben kerül elhelyezésre, de a tárolás hatósági engedély vagy jóváhagyás nélkül történik, úgy ebben az esetben a hulladékgazdálkodási tevékenység jogszerűsége hiányzik. Ez a Hulladéktv. 62. § (1) bekezdése alapján jogsértő hulladéktárolásnak minősül, mivel a hulladékgazdálkodási tevékenység - e törvényben, valamint kormányrendeletben meghatározott kivétellel - a hulladékgazdálkodási hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel alapján végezhető.

- [19] A hulladék mennyiségének meghatározása körében alperes rögzítette, hogy a felperes birtokában lévő hulladék tömege az adatszolgáltatás alapján pontosan meghatározható volt, így a számítást csak aszerint kellett elvégezni, hogy a hulladék tömege hogyan oszlott meg az egyes területek között. Tekintettel arra, hogy a hatóság e körben – kógens előírás hiányában – szabad belátása szerint dönthet és a helyszíni mérés lehetetlen volt, így a nyílt téren tárolt hulladék mennyiségének meghatározását a Hulladéktv. 86. § (16) bekezdése szerinti számítással végezte el alperes. A számítás során a felperes által adatszolgáltatása keretében rendelkezésre bocsátott hulladék-nyilvántartást és üzemnaplót vette figyelembe. Mindezek alapján a 2024. február 14. és február 16. napokon a telephelyre szállított HAK 06 03 15 kódú hulladék összes mennyiségét alperes 85.942 kg-ban határozta meg. Alperes megállapította továbbá, hogy 2024. február 23. napján, azaz a helyszíni ellenőrzés időpontjában a telephelyre újabb hulladék szállítmányok érkeztek. A szállítási dokumentumok adatai szerint az ezen a

napon a telephelyre szállított HAK 06 03 15 kódú hulladék összes mennyisége 36.728 kg volt. Az ellenőrzés ideje alatt a telephelyre szállított hulladék elhelyezése csak kizárólag az engedéllyel nem rendelkező hulladéktároló helyen történhetett, mivel a hulladéktároló engedéllyel rendelkező részei teljesen telítettek voltak az ellenőrzés időpontjában. Ezen utóbbi hulladékmennyiség telephelyre szállítása csak az utólagos adatszolgáltatás alapján derült ki a hatóság számára. Mivel a telített tárolóhelyeken objektíve kizárt volt a hulladék elhelyezése, más, a hatóság által jóváhagyott tárolóhely pedig a telephelyen nem állt rendelkezésre, ezért a beérkezett hulladék szükségszerűen olyan épületben (építményben) vagy nyílt téren került elhelyezésre, amely nem minősül engedélyezett hulladéktárolónak.

- [20] Az alperesi hatóság a jóváhagyással nem rendelkező csarnok előtti nyílt téren tárolt hulladék típusa és a tárolóeszköz jegyzőkönyvben rögzített darabszáma alapján 62.080 kg HAK 06 03 15 hulladék kódú hulladék mennyiséget állapított meg. A jóváhagyással nem rendelkező hulladéktároló helyeken tárolt hulladék mennyisége a következő volt: HAK 06 03 15 azonosító kódú hulladék 23.862 kg, ami jóváhagyással nem rendelkező építményben került elhelyezésre és a helyszíni ellenőrzés során megtekintésre került, továbbá a 2024. február 23. napján telephelyre szállított, jóváhagyással nem rendelkező beazonosítatlan építményben elhelyezett mennyiség 36.728 kg. Így a jóváhagyással nem rendelkező építményekben tárolt HAK 060315 hulladék összes mennyisége alperes határozata értelmében 60.590 kg. Alperes megállapította továbbá határozatában, hogy a felperesi nyilatkozat alapján az ellenőrzés időpontjában készleten lévő 255.908 kg HAK 160605 azonosító kódú (egyéb elemek és akkumulátorok) nem veszélyes hulladék tárolása jóváhagyással nem rendelkező hulladékhelyen történt, melynek pontos helye nem került beazonosításra.
- [21] Alperes megállapította, hogy a felperes magatartásával megsértette a veszélyes és nem veszélyes hulladékok gyűjtésére, előkezelésére, kereskedelmére és nem veszélyes hulladékok hasznosítására vonatkozó hulladékgazdálkodási engedély előírásait, továbbá a Hulladéktv. 62. § (2) bekezdését, a 86. § (1) bek. a) és b) pontjaiban, a Hlr. 18. § (1) és (5) bekezdését, a 19. § (1)-(3) bekezdéseit, a 20. § (1)-(2), valamint (4) és (6) bekezdéseit, a 21. § (4) és (9) bekezdéseit, továbbá a 2. számú melléklet 1.2.1.-1.2.2. pontjaiban szereplő 2-3. táblázatában foglaltakat.
- [22] A bírság összegének megállapítása két tényállás alapján történt. Egyrészt alperes álláspontja szerint a veszélyes hulladék nyílt téren történő tárolása környezetveszélyeztetést valósít meg, azaz ezen hulladékok esetében a bírság összege a Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pontjának ea) alpontjában foglaltak alapján került megállapításra. Az ellenőrzés időpontjában nyílt téren tárolt HAK 060315 kódú hulladék összes mennyisége 62.080 kg volt, mely hulladék vonatkozásában az alpbírság 100 százalékos összegben, azaz 24.000,-Ft-ban került megállapításra. A módosító tényezőkkel korrigált bírságösszeg így 24.630.720,-Ft lett. Tekintettel arra, hogy az alperes az alpbírság összegét az alpbírság 100 százalékában állapította meg, ezért a felperes keresete alapján a módosító határozatában azon mérlegelési szempontokat részletezte, amelyek az alpbírság legmagasabb mértékben történő megállapítását indokolják.
- [23] A hatóság általi jóváhagyással nem rendelkező épületben/építményben elhelyezett hulladék mennyiségét alperes egyrészt 60.590 kg nehézfémeket tartalmazó fénoxid, azaz HAK 060315 hulladék azonosító kódú hulladék, továbbá 255.908 kg egyéb elemek és akkumulátorok, azaz HAK 160605 hulladék azonosító kódú hulladék mennyiségben állapította meg. Alperes a módosító határozatában rögzítette, hogy az engedéllyel nem rendelkező épületekben történő hulladéktárolás jogsértő magatartást valósított meg, azonban az ellenőrzés során e téren nem

került rögzítésre a hulladékok kifolyása vagy bármilyen közvetlen környezeti szennyezés, vagy veszélyeztetés, így közvetlen kár nem következett be. A jogsértéssel okozott hátrány visszafordítható. Az érintett hulladék jelentős mennyiségét azonban súlyosító tényezőként értékelte alperes. Figyelembe vette azonban, hogy a jogsértés közvetlen környezeti kárral nem járt, és a helyreállítás lehetséges. A Hbr. 3. § (6) bekezdése alapján azonban megállapította, hogy ebben az esetben két tényállás alapján is sor kerülhet a bírság kiszabására, nevezetesen a Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pontjának ea) alpontja és a Hbr. 1. § (4) bekezdése alapján. A hatóság a megállapított jogszabálysértések közül a környezetveszélyeztetést megvalósító tényállást tartja a legsúlyosabbnak. Tekintettel arra, hogy a Hbr. 3. § (6) bekezdése a kiszabható legmagasabb bírságösszeg megemlése tekintetében eltérést nem engedő, kógens jogszabályi rendelkezés, így a hatóság a legsúlyosabban minősülő tényállás alapján kiszabható legmagasabb bírságösszeget felemelt összegben állapította meg. A hatóság ennek körében mérlegelte, hogy a Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pontjának ea) alpontja alapján kiszámított bírság már önmagában is jelentős összegű és annak magas arányú emelése a teljes bírság mértékét aránytalanul növelné, meghaladva a jogsértés tényleges súlyát. Ennek megfelelően a hatóság a bírságot 20 %-kal, azaz 4.926.144,-Ft-tal emelte meg, így a végső összeg 29.556.864,-Ft összegben került megállapításra. Ez az összeg alperes szerint arányban áll a jogsértés súlyával, figyelembe veszi a több tényállás egyidejű fennállását, ugyanakkor nem haladja meg a jogsértés tényleges környezeti és gazdasági veszélyességének mértékét. Ezen megállapítással alperes az alaphatározatban megállapított 29.635.491,-Ft hulladékgazdálkodási bírság helyett 29.556.864,-Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a felperest (részben teljesen más jogszálláson).

- [24] Felperes a keresetét a módosító határozatra is kiterjesztette és kérte a módosított alaphatározatnak a megsemmisítését és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. A felperes álláspontja szerint a módosító határozat a jogsérelmet nem orvosolta, és több ponton, a bírság jogalapjától kezdve a bírság számításáig jogszabálysértő és számos szakmai, jogi hibát tartalmaz. A felperes szerint továbbá az alperes határozata nem felel meg a bíróság új eljárásra kötelező ítéletében foglaltaknak sem. Erre tekintettel az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján semmis.
- [25] Felperes keresetlevelében előadott álláspontja szerint az alpbírság jogalapja a 62.080 kg-nyi, HAK 060315 kódú hulladék tekintetében jogszabálysértő. Ezen mennyiség vonatkozásában ugyanis alperes az alpbírság jogalapját továbbra is a Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pontjának ea) alpontjára alapította, annak ellenére, hogy nem bizonyította a hulladék tárolása kapcsán a környezetveszélyeztetés tényét. A módosító határozat pedig a környezetveszélyeztetést szövegszerűen kiterjesztette az összes zsákra és a fémhordókra is. Alperes ugyan a módosító határozatában kiegészítette a döntése indokolását, azonban a felperes szerint az új indokolás továbbra sem felel meg a keresetlevelében kifejtett Kúriai gyakorlatnak (BH.2010.38., mely szerint általánosságában mozgó kijelentésekre alapozva a környezetveszélyeztetés nem megállapítható). Az alperes a jelen esetben semmilyen tényszerű, a környezetet veszélyeztető magatartást nem tudott bemutatni. A módosító határozatba beépített új indokolás kizárólag feltételes módon íródott és hosszú, sok elemű, feltételes módon megszerkesztett láncolatot mutat be. Alperes a kiegészítő határozatában is kizárólag egy darab zsákkal kapcsolatos kifogásokat említ, és azokat vonatkoztatja valamennyi zsákra, és azt valamennyi zsákra és hordóra is alkalmazza. Ezen egyetlen darab zsákon kívül egyetlen másik zsákra sem került bizonyításra az, hogy annak csomagolása sérült vagy szakadt lett volna, csapadéknak kitett lett volna a hulladék, illetve a csomagoló eszközből kiszóródó vagy kimosódó anyag került volna a környezetbe. Az azonban biztos, hogy nem 62.080 kg hulladékra vonatkozatható ezen megállapítás. A fémhordók esetében levezetett többszörös feltételes módos okozati láncolat

pedig bármiféle okszerű bizonyítás nélkül általánosságban tesz megállapításokat. A felperes előadta továbbá, hogy az ellenőrzés során maga az alperes bontott fel lezárt zsákokat és a fényképfelvételek tanúsága szerint ő maga emelte ki a hulladékot a korábban zárt, általa felnyitott zsákokból. Másrészt a felperes szerint az alperesnek haladéktalanul meg kellett volna indítania a szükséges hatósági eljárásokat, amennyiben környezetveszélyeztetést tapasztalt, aminek a fennállta továbbra sem bizonyított. Felperes ehhez kapcsolódóan a Kvt. 4. §-ban rögzített fogalom meghatározásokra hivatkozott.

[26] Felperes szerint továbbá a HAK 060315 azonosító kódú hulladék módosító határozatban megállapított mennyisége továbbra is jogszabálysértő. A módosító határozat szerint ugyanis az alperes a felperes fő beszállítói telephelyein korábban lefolytatott helyszíni ellenőrzések, szemlék tapasztalatait, továbbá egyéb adatokat, információkat is felhasznált, azonban a felperes egyetlen hivatkozott, beszállítóknál állítólagosan lefolytatott helyszíni ellenőrzésen, szemlén, és azok nyomán indult hatósági eljárásban sem vett részt, azokban ügyféli jogokat nem tudott gyakorolni. Mindemellett az alperes sem csatolt be semmilyen bizonyítékot erre vonatkozóan, és a módosító határozata sem tartalmaz semmilyen levezetést, ok-, okozati összefüggést e tekintetben. Általánosságban sem tartalmaz a módosító határozat semmilyen számítást, levezetést, ami alapján a hulladék mennyisége ellenőrizhető lenne. Felperes szerint sem az ellenőrzés, sem az eljárás későbbi szakaszában nem bizonyította az alperes, hogy a 36.728 kilogrammnyi hulladék engedéllyel nem rendelkező helyen került volna tárolásra. Önmagában az arra való hivatkozás, hogy nem állt rendelkezésre kapacitás, nem bizonyítja, hogy ezek a hulladékok nem az engedéllyel rendelkező területen kerültek végül betárolásra. Az alperes által bizonyítatlan és egyébként az ellenőrzés időpontjában nem is létező helyzetet a felperes terhére értékelni nem lehet. Az alperes túlterjeszkedett a hatáskörén, amikor a helyszíni ellenőrzésben rögzített tényálláson és helyzeten túli megállapításokat tett.

[27] Felperes szerint a módosító határozatban először megjelenő mérlegelési szempontok ugyanazokat a szakmai és jogi hibákat tartalmazzák, amelyeket a határozat és a módosító határozat további támadott részei. A felperes által tett ellentmondó nyilatkozatokkal kapcsolatos alperesi hivatkozások felperes szerint iratellenesek, valótlanok, téves és rosszhiszemű joggyakorlást megvalósító állítások. Olyan környezetveszélyeztetés, illetve károsodás nem tekinthető továbbá súlyosító körülménynek, mely a felperes részéről nem valósult meg. Mivel a mérlegelési szempontok többségében az alperes jogszabálysértő módon járt el, így felperes szerint az alperes 100 százalékos mértékben történő megállapítása se nem indokolt, se nem szükségszerű és nem jogszerű. Felperes rögzíti, hogy habár a Hbr. 3. § (2) bekezdésében felsorolt tényállások egyike sem valósult meg, és alperes szerint a jogszabályhely nem taxatív jellegű, azonban még a módosító határozat indokolása sem tartalmaz semmilyen indokolást arra vonatkozóan, hogy a felsorolt szempontok alapján az alperes miért értékeli ugyanolyan súllyal a vizsgált helyzetet, mint a törvényi tényállásokban felsorolt helyzeteket. A zárt térben történő tárolással kapcsolatban is az alperes 100 százalékos mértékének meghatározása során a felperes szerint az alperes jogszabálysértő módon járt el, így az alperes 100 százalékos mértékben történő megállapítása szintén nem indokolt és nem jogszerű. Ilyen jogsértő mérlegelési szempontként rögzíti alperes a – nem bizonyított – felperesi számottevő előnyt, a környezetveszélyeztetéssel potenciálisan érintettek számát, valamint a bekövetkezett kár, a szerzett előny kapcsán az alperes ugyanazokat a szempontokat értékelte a felperes terhére, amelyeket már más szempontoknál a terhére értékelt, így az alperes részéről felmerül a kétszeres értékelés tilalmának a megsértése.

[28] Az alperes új elemként először a módosító határozatában hivatkozott a Hbr. 3. § (6) bekezdésében foglaltakra. Mivel azonban az alperes a 62.080 kilogrammnyi, HAK 060315 kódú hulladék tekintetében jogszabálysértő módon alkalmazta a HBR. 1. § (3) bekezdés ea)

pontjának ea) alpontját, így a Hbr. 3. § (6) bekezdését is jogszabálysértő módon alkalmazta, hiszen nem indulhatott volna ki a környezetveszélyeztetési fordulat szerinti rendeleti tényállásból.

- [29] Felperes sérelmezte továbbá, hogy az alperes nem alkalmazta a Hbr. 1. § (5) bekezdésében foglaltakat, már csak azért sem, mivel az általa jogszabálysértő módon alkalmazott Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pontjának ea) alpontja ezt kizárta, másrészt a Hbr 3. § (6) bekezdésének alkalmazása miatt a nem veszélyes hulladékok tekintetében a hatósági jogalkalmazás nem jutott el abba a szakaszba, ahol ez alkalmazható lett volna. Alperes ugyan rögzítette, hogy a Hbr. 1. § (5) bekezdése szerinti esetekben is lehetőség van az alapbírság teljes, azaz 100 százalékos mértékben történő megállapítására, melynek megállapítása a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik. Felperes szerint ugyanakkor az alperes mérlegelési szempontjai jelentős része nem állja meg a helyét, ezért felperes álláspontja szerint a javára értékelendő, hogy a felperes már nem folytatott tevékenységet a telephelyen (az engedélye 2025. március 1. napjával lejárt), továbbá a jogsértés ismétlésének a lehetősége így fel sem merülhet a terephely tekintetében.
- [30] Felperes szerint továbbá Uniós jogot, azaz a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltakat és alapjogot is sért, hogy a felperes nem fejthette ki az álláspontját a határozat meghozatala előtt. Az EUB gyakorlata szerint a védelemhez való jog tiszteletben tartása az uniós jog általános alapelveinek minősül, amelyet akkor kell alkalmazni, ha a közigazgatási szerv valamely személlyel szemben olyan aktus meghozatalát helyezi kilátásba, amely e személlyel szemben kifogásokat tartalmaz. Ezen elv értelmében azon határozatok címzettjei számára, amelyek e címzettek érdekeit érzékelhetően érintik, lehetővé kell tenni, hogy érdemben kifejtessék álláspontjukat azon elemekkel kapcsolatban, amelyekre a közigazgatási szerv határozatát alapozni kívánja. Ez ugyancsak levezethető Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogból. Felperes ezen jogára az eljárás során hivatkozott és kérte, hogy az alperes az új eljárásra kötelező ítélet értelmezéséről és az eljárás várható irányáról tájékoztassa a felperest és biztosítson megfelelő határidőt a részére nyilatkozata megtételére. Ugyan a védelemhez való jogot az Ákr. konkrétan nem nevesíti, de az Uniós rendelkezések közvetlen alkalmazásának kötelezettségéből fakad ennek a biztosítottsága. Alperes azonban ezen kötelezettségének nem tett eleget.
- [31] Alperes védiratában felperes keresetének az elutasítását kérte, részben a módosított határozatában rögzített indokaira tekintettel. Alperes a védiratában rögzítette továbbá, hogy a helyszíni ellenőrzést követően, 2024. február 26-27. napján további 38.630 kg mennyiségű hulladékot szállítottak be a telephelyre, ami a jogsértő állapot súlyosbodását eredményezte. Az üzemnapló alapján 2024. április 2. napjától kezdődően történt készletcsökkenés, azonban az előkezelésre történő kiadás tényleges készletcsökkentést nem eredményezett azonnal, hanem a hulladék a telephelyen belül mozgott. Az első tényleges kiszállítás a telephelyről csak 2024. május 17. napján történt meg. Eszerint a jogsértő állapot közel 3 hónapig fennállt. Alperes szerint a telephely megszűnésének önmagában nincs feltétlen relevanciája, mivel a Hbr. 1. § (5) bekezdése alapvetően nem a telephely megszüntetéséhez köti az esetleges jogkövetkezményeket. Egy hulladékgazdálkodási létesítmény felszámolása megvalósítható ugyanis úgy is, hogy a telephely üzemeltetője a területen található hulladékot nem számolja fel, hanem azt jogellenesen hátrahagyja. Alperes szerint ezzel kapcsolatban további tényállás tisztázási kötelezettség a hatóságot nem terhelte, ugyanis alperes nem vitatta azt, hogy a felperesi telephely megszűnt, valamint azt sem, hogy 2025. február 18. napjától a telephelyen hulladék már nem volt jelen. Az a körülmény azonban, hogy a helyszíni ellenőrzést követően

csaknem 1 év elteltével a telephelyen már nem volt hulladék, önmagában nem eredményezi szükségszerűen az alpbírság összegének mérséklését. Alperes hangsúlyozta továbbá, hogy a felperesnek az eljárás során mindvégig lehetősége volt nyilatkozatot tenni. A hatóságot azonban nem terheli arra vonatkozó tájékoztatási kötelezettség, hogy az eljárás várható irányáról az ügyfelet tájékoztassa. Alperes hangsúlyozta továbbá, hogy a környezetveszélyeztetés – ellentétben a környezetkárosodással – olyan jogi tényállás, amelynek lényege nem a tényleges károsodás bekövetkezése, hanem annak potenciális lehetősége, vagyis a környezetkárosodás reális veszélyének fennállása. Ennek megfelelően a bizonyítási kötelezettség is eltérő, míg a környezetkárosodás esetén konkrét, mérhető és ténylegesen bekövetkezett hátrány igazolható, addig a környezetveszélyeztetés esetében csupán a veszélyeztető körülmények fennállását lehet feltárni és értékelni. Ehhez kapcsolódóan alperes a Legfelsőbb Bíróság BH.2001.32. számon közzétett döntésére, valamint a Legfelsőbb Bíróság KGD.2004.146. szám alatt közzétett ítéletében, továbbá a Kúria Kfv.37.106/2015/3. számú ítéletében foglaltakra hivatkozott. Alperes szerint tehát a környezetveszélyeztetés megvalósult. Mindez az ellenőrzés során készült fényképfelvételekkel, illetve az ellenőrzés során felvett jegyzőkönyvbe foglaltak alapján egyértelműen bizonyítást nyert. Alperes tényállás tisztázási kötelezettsége nem parttalan, kizárólag a releváns tények körében kell bizonyítást lefolytatnia. Alperes hangsúlyozta, hogy önmagában nem keletkeztet automatikus eljárás indítási kötelezettséget a környezetvédelmi hatóság részéről az a körülmény, hogy a hulladéktárolási engedélytől eltérő módon tárolják a hulladékot a telephelyen.

Felperes keresete a következők szerint **alapos**.

- [32] *A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja.*
- [33] A bíróságnak a jelen perben – a kereseti kérelem korlátai között – abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jogszerűen kötelezte-e az alperes a felperest a keresettel támadott, módosított határozatában 29.556.864 Ft összegű hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére.
- [34] Alperes a felperes telephelyén nyílt téren tárolt, 62.080 kg HAK 060315 kódú hulladék esetében a hulladékgazdálkodási bírság megállapítását a Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pontjának ea) alpontjára alapította, mely szerint a hulladékgazdálkodási alpbírság (a továbbiakban: alpbírság) legmagasabb mértéke a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) szerinti környezetveszélyeztetés esetén huszonnégyezer forint.
- [35] A felperesi kereset érvrendszerére pedig elsősorban arra épült fel, hogy megállapítható-e a környezetveszélyeztetés ténye a nyílt téren tárolt hulladék esetében, az az alperes részéről bizonyított-e, azaz a Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pont ea) alpontjának alkalmazása megalapozott-e. Fontos azt kiemelni, hogy az alperes által lefolytatott eljárás egy megismételt eljárás volt, ahol már született egy korábbi, jogerős ítélet, amelyben a bíróság részletesen kifejtette, hogy mit kell a környezetveszélyeztetés körében az alperesnek vizsgálnia. Rögzítette azt az ítélet, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezés, azaz a Kvt. 4. § 10. pontja alapján a környezetveszélyeztetés a környezetkárosodás bekövetkezésének közvetlen veszélye. Kiemelte továbbá azt is az ítélet, hogy az alperesnek a megismételt eljárásban bizonyítania, igazolnia kellett azt, hogy a nyílt területen tárolt hulladék tárolásának módjából közvetlenül

következik valamely környezeti elem romlásának a jelentős veszélye. Fontos hangsúlyozni, hogy a bíróság bizonyítást és igazolást írt elő, nem egy érvrendszer felépítését. A közvetlen veszély fennálltának a lehetőségét valóban nehéz igazolni, de ezen jogalap mindenképpen tényekkel alátámasztott kell, hogy legyen, tehát nem elegendő feltételezésekre alapítani a környezetveszélyeztetés körében egy döntést, megállapítást. A helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvben az alperes azt rögzítette, hogy néhány zsák szakadt volt. Nem kizárt, hogy a zsákokban lévő, HAK 06 03 15 kódú veszélyes hulladék érintkezett a csapadékvízzel, de ezt nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani. Nem igazolta azt sem, hogy a big-bag zsákokban és a fémhordókban tárolás önmagában a környezeti elem jelentős romlásának a közvetlen veszélyével járt. A zárt big-bag zsákokból, fémhordókból való kioldódás, párolgás, párolgásból adódó légszennyezés veszélyének a ténye semmilyen konkrét adattal, ténnyel nem volt alátámasztva. A szaghatásból adódó veszélyeztetés és a kioldódás veszélye pedig pusztán csak feltételezés szintjén maradt, közvetlen okozati összefüggést ezek kapcsán alperes nem tárt fel. Ahogy a felperes a keresetlevelében is utalt rá, illetve a jegyzőkönyvből és az ahhoz mellékelte fényképfelvételekből is az a következtetés vonható le, hogy 2 db olyan zsák volt, ahol tényszerűen megállapítható, hogy a zsákok tartalma érintkezhetett a csapadékvízzel. Az egyik zsák ki volt szakadva, tehát ott fennállt az esélye annak, hogy a benne tárolt hulladék a csapadékvízzel bármikor érintkezhetett, a másik zsák esetében pedig annak tartalma ki volt ürülve a betonra, azaz itt is a reális lehetősége fennállt, hogy csapadékvízzel való érintkezés esetén az befolyjon, beoldódjon a talajba. Összességében tehát 2 zsák esetében merült fel a környezetkárosodás bekövetkezésének közvetlen veszélye, ahol a tényállási elemek is alátámasztották azt. Ebből fakadóan csak erre a mennyiségre, tehát ezen 2 zsákban rögzített mennyiségre alkalmazható a Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pontjának ea) alpontja.

- [36] A többi zsák és hordó esetében – bár az alperes döntésében hosszasan érvel a környezetveszélyeztetés mellett, egy többlépcsős levezetést alkalmazva, mely azonban megmarad a feltételezés szintjén – azonban a Hbr. 1. § (3) bekezdés e) pont ea) alpontjának alkalmazására nincs lehetőség. A nyílt téren tárolt többi zsák és a hordók, valamint az engedéllyel nem rendelkező épületekben/építményekben, azaz zárt térben tárolt hulladék esetében csak a Hbr. 1. § (4) bekezdése alkalmazható. Ebben a körben is kifejtette már a bíróság az új eljárásra kötelező ítéletében az érveit, mely szerint, ha nincs környezetveszélyeztetés, úgy a tárolás miatt csak ezen rendelkezés alkalmazása jöhet szóba, tekintettel arra, hogy az ítélet megállapította, hogy a tárolás nem minősül hulladékkezelési tevékenységnek. Erre tekintettel a Hbr. 1. § (3) bekezdésében felsorolt egyéb tényállási elemek közé az engedély nélküli tárolás nem illeszthető, ezért ezen jogsértés esetén csak a Hbr. 1. § (4) bekezdése alkalmazható.
- [37] Ezen zsákokban és hordókban tárolt mennyiség esetében – ahogy helyesen utalt arra a felperes – a módosító tényezők alkalmazása is jogsértő volt, mert magasabb szorzókat rendel alkalmazni a Hbr. melléklete a környezetveszélyeztetéssel járó jogsértés esetén, mint hogyha ez nem bizonyított. A 2 zsák kivételével a többi zsák esetében a Hbr. mellékletének a) pontjában rögzített módosító tényező alkalmazása lett volna helyes, nem a d) pontban foglaltak alkalmazása.
- [38] Felperes kereseti hivatkozása szerint továbbá az alpbírság maximális mértékének alkalmazása is jogszabálysértő.
- [39] A Hbr. 3. § (1) bekezdése szerint a bírság meghatározása során először az alpbírság összegét kell megállapítani. A Hbr. 1. § (3) bekezdése pedig a hulladékgazdálkodási alpbírság (a

továbbiakban: alpbírság) legmagasabb mértékét határozza meg. A Hbr. 3. § (2) bekezdése alapján a legmagasabb mértékben kell megállapítani az alpbírságot, ha

- a) visszafordíthatatlan környezetkárosítás, vagy
  - b) ugyanazon jogsértés ismétlődése, illetőleg egyéb súlyosbító körülmény felmerülése, vagy
  - c) a hulladékkezelési tevékenységet ellenőrző hulladékgazdálkodási hatóság szándékolt félrevezetése, ellenőrzésének akadályozása
- valósult meg.

- [40] A Hbr. 1. § (2) bekezdése alapján a bírság megállapítása során figyelembe kell venni:
- a) a jogsértő magatartás konkrét veszélyességét vagy károsító hatását;
  - b) a jogsértésnek az ország, illetve a térség hulladékgazdálkodási helyzetére gyakorolt hatását;
  - c) a bekövetkezett kár mértékét és a helyreállíthatóság lehetőségét, kár hiányában a jogsértéssel esetlegesen szerzett előnyt, elhárított hátrányt.
- [41] A Hbr. hivatkozott 1. § (3) bekezdése a hulladékgazdálkodási alpbírság legmagasabb mértékét határozza meg. A Hbr. 3. § (2) bekezdése azonban arról is rendelkezik, hogy mely esetekben kell – egyéb körülményektől függetlenül is – a legmagasabb mértékben megállapítani az alpbírságot. Amennyiben pedig a Hbr. 3. § (2) bekezdésében rögzített, azaz a legmagasabb alpbírságmérték alkalmazhatóságát megalapozó tényállás nem valósult meg, abban az esetben a Hbr. 1. § (2) bekezdésében rögzítettek figyelembevételével az alperesi hatóságnak egy mérlegelési tevékenységet kell végeznie és ez alapján megállapítani az alpbírság mértékét. Alperes a Hbr. 1. § (3) bekezdésének e) pontjának ea) alpontjában rögzített legmagasabb összegű, azaz 24.000 Ft-os alpbírság figyelembevételével állapította meg a felperes terhére kiszabott hulladékgazdálkodási bírságot a 62.080 kg HAK 060315 kódú, nyílt téren tárolt hulladékmennyiségre. Alaphatározatának indokolásában azonban nem jelölt meg olyan körülményt, ami az alpbírság legmagasabb mértékének alkalmazását indokolná. Alperes kizárólag a módosító határozatában rögzített mérlegelési szempontokat.
- [42] A felperes az alaphatározatra előterjesztett keresetében a mérlegelési tevékenység hiányát, míg a módosító határozatra kiterjesztett keresetében a mérlegelés okszerűtlenségét, megalapozatlanságát kifogásolta, jogsérelemként megjelölve a Hbr. 1. § (2) bekezdésében és a 3. § (2) bekezdésében foglaltak sérelmét. A nyílt területen tárolt hulladékok esetében megjegyzi azt a bíróság, hogy már eleve kétszeresen értékelte az alperes a súlyosbító körülmények között azt, hogy környezetveszélyeztetés valósult meg. Már a tényállás megállapítása és az alpbírság kiszabása során ezt súlyosbító körülményként vette figyelembe a jogszabály alapján, erre tekintettel még egyszer nem lehet súlyosbító körülményként értékelni a mérlegelési szempontok alkalmazása körében. Másodlagosan pedig amiatt sem megalapozott a mérlegelési szempontok körében ennek az értékelése, mert csak 2 zsák esetében megállapítható a környezetveszélyeztetés ténye, a többi zsák és hordó, azaz a hulladék nagy része esetében nem.
- [43] Más okból sem volt helytálló és okszerű az alperes által alkalmazott mérlegelés. Alperes hivatkozott a jóhiszeműség hiányára, e körben arra, hogy nem azonnal csatolta a felperes a dokumentumokat, illetve a sárbogárdi telephely kapcsán egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett. Ezzel szemben tényszerűen megállapítható, hogy a felperes az eljárás során együttműködött a hatósággal. Maga a felperes csatolta az alperesi döntést megalapozó azon dokumentumokat, melyek alapján alperes a telepen tárolt hulladék mennyiségét megállapította, tehát az együttműködés hiánya egyáltalán nem megállapítható. A sárbogárdi telephely kapcsán sem állapítható meg egymásnak ellentmondó nyilatkozat. Valójában a hatóság értelmezte félre első körben a felperes által tett nyilatkozatot.

- [44] A bíróság rögzíti, hogy a mérlegelési szempontok körében sem lehet feltételezésekre alapítani. Alperes azonban több esetben is feltételezésekre alapította az általa a mérlegelés körében megjelölt szempontokat. Például a térségre gyakorolt hatás kapcsán pusztán a véleményét fogalmazta meg a hatóság. A gazdasági súly körében általánosságban hivatkozott a felperes árbevételére, ugyanakkor a gazdasági súly kapcsán a hulladékgazdálkodás területén felmerült tényleges gazdasági súlyt és nem pusztán az adott cég árbevételét kell értékelni. Tehát ezek a mérlegelési szempontok nem voltak megalapozottak, ezért azokat alperes a megismételt eljárás során mellőzni köteles, és ennek figyelembevételével kell az alpbírság százalékos mértékét megállapítani. Megjegyzi a bíróság, hogy ha ezen mérlegelési szempontok mellett 100 %-os mértékű alpbírság alkalmazása volt indokolt, ha ezek a szempontok kiesnek, a 100 %-os mértékű alpbírság alkalmazása már fel sem merülhet. Helyesen utalt arra a felperes, hogy a Hbr. 3. § (2) bekezdése sorolja fel azokat a kötelező eseteket, amikor 100 százalékos alpbírság mérték alkalmazandó. Erre tekintettel nyilván olyan tényállási elemet kell az alperesnek a 100 százalékos mérték alkalmazása körében feltárni, ami ezekhez nagy mértékben hasonlít. Tehát itt visszafordíthatatlan környezetkárosítás veszélye és egyéb hasonló, súlyos tényállási elemek bizonyítottságát várja el a jogalkotó is és a jogalkalmazó is a hatóságtól és jelen esetben ilyen nem megállapítható, tehát a Hbr. 3. § (2) bekezdése nem alkalmazható, így 100 százalékos mértékű bírság kiszabása sem indokolt.
- [45] A megismételt eljárás során merült fel az enyhítő körülmények körében a sárbogárdi telephelyre való hivatkozás. Itt a bíróság abban a tekintetben osztotta az alperesi érvelést, hogy enyhítő körülményként az e körben tett felperesi hivatkozás nem vehető figyelembe, tekintettel arra, hogy a felperesi előadás alapján is megállapítható, hogy a hatósági ellenőrzés 2024. február 23. napján történt. A sárbogárdi telephely kapcsán az engedély visszavonása 2024. február 28. napján kelt, azaz a telep bezárása 2024. február 28. napján történt, ekkor értesült róla a felperes. 2024. február 22-én, tehát még az ellenőrzést megelőző napon a sárbogárdi telephely kapcsán a tevékenység folytatását jelentette be, tehát pusztán az a tény, hogy ezt megelőzően a sárbogárdi telephely kapcsán egy politikai akció folyt, az a bíróság megítélése szerint nem jogosítja fel arra a felperest, hogy jogszabálysértő tevékenységet folytasson, tehát egy politikai akcióból nem következik az, hogy jogosult lesz engedély nélkül tárolni hulladékot, főként arra a tényre figyelemmel, hogy ekkor még nem volt tisztában azzal a felperes, hogy a sárbogárdi telephelyt ténylegesen nem fogja tudni használni, mert annak a bezárása és a telepengedély visszavonása később történt. Tehát ez enyhítő körülményként nem vehető figyelembe.
- [46] Másrészt rögzíti a bíróság, hogy mivel csak a Hbr. 1. § (3) bekezdésében meghatározott alpbírság mértékek esetében van a hatóságnak mérlegelési jogköre (ezen jogszabályhely ugyanis a hulladékgazdálkodási alpbírság legmagasabb mértékét határozza meg), ezért alperesnek is kizárólag a környezetveszélyeztetést megvalósító 2 darab kiszakadt zsákban lévő hulladék vonatkozásában kell ezen mérlegelési tevékenységet elvégeznie. A Hbr. 1. § (4) bekezdése ugyanis kógens módon az alpbírság mértékét – és nem legmagasabb mértékét – írja elő hatezer forintban. Eszerint a hulladékmennyiség nagyobb része alapján kiszabható hulladékgazdálkodási alpbírság összege nem lehet mérlegelés tárgya.
- [47] A Hbr. 1. § (5) bekezdése értelmében az alpbírság összege az e § (3)–(4) bekezdéseiben meghatározott összegek 25 és 100%-a között állapítható meg – az e § (3) bekezdés e) pontja szerinti esetek kivételével –, ha az elkövető a következményeket felszámolta és a jogellenes állapotot megszüntette a bírságot megállapító határozat kiadásáig.

- [48] Ezen jogszabályhely alkalmazhatósága körében a bíróság nem osztotta a felperesi érvelést. A Kp. 85. § (2) bekezdését emeli ki a bíróság, mely szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. Nyilván egy speciális tényállásbeli helyzet adódott azáltal, hogy az eredeti határozatot a bíróság megsemmisítette, de nem osztotta a bíróság azt a felperesi érvelést, hogy ezáltal az újonnan keletkező tények alapján kedvezőbb helyzetbe kellett volna a felperesnek kerülnie. Amennyiben az alapeljárás során jogszerű határozat születik, ott nem lett volna megállapítható az, hogy felszámolta ezt a hulladékmennyiséget a felperes, mert erre vonatkozó előadást nem tett, illetve az alperesi határozat tartalmazza azt, hogy csak fokozatosan és nem teljeskörűen lett az alaphatározat meghozataláig (2024. augusztus 22. napjáig) felszámolva ez a hulladékmennyiség. Tehát önmagában az, hogy megismételt eljárásra került sor, nem ad alapot arra, hogy a jogsértést, a bíróság mértékét enyhítő újonnan keletkező tényekre a felperes jogszerűen hivatkozzon. Tehát a Hbr. 1. § (5) bekezdése nem alkalmazható és ezért a megismételt eljárásban sem kell az alperesnek e körben vizsgáldnia.
- [49] A hulladék mennyisége kapcsán tett felperesi hivatkozások körében a 36 tonna hulladék vonatkozásában a bíróság nem osztotta a felperesi érvelést. 2024. február 23. napján történt a hatósági ellenőrzés, annak során a hatóság egyértelműen megállapította azt, hogy az engedéllyel rendelkező csarnok telített. A felperes által csatolt dokumentumok alapján az is megállapítható volt, hogy 2024. február 23. napján ez a 36 tonna hulladék beérkezett a telephelyre. Valóban nem folyt helyszíni ellenőrzési cselekmény ezen hulladékmennyiség kapcsán, de a formál logika szabályai szerint egyértelműen megállapítható volt egyrészt az, hogy 2024. február 23-án – mivel ezt a beszállítási dokumentumok bizonyítják – ez a 36 tonna hulladék beérkezett a telephelyre, és mivel ugyanezen a napon folyt helyszíni ellenőrzés, melynek során megállapította alperes, hogy az engedéllyel rendelkező csarnok telített, ebből nyilvánvalóan okszerűen következik az, hogy az ugyanezen a napon beszállított további 36 tonna hulladék nem kerülhetett máshova, mint engedéllyel nem rendelkező területre (mivel kiszállítás ugyanazon a napon a telephelyről nem történt). Tehát ezen hulladékmennyiséget alperes a bíróság kiszabása körében jogszerűen értékelte.
- [50] A 85 tonna hulladék kapcsán a felperes azt kifogásolta, hogy nem vette figyelembe alperes az e körben tett felperesi nyilatkozatot, amely körülbelül ennek a felét állította, mint engedély nélküli területen ténylegesen lévő hulladék. A felperes által nyújtott adatszolgáltatás alapján a szállítólevelek szerint 85 tonna hulladék beérkezése 2024. február 14. és 16. napja között megállapítható volt. Tehát a felperesi adatszolgáltatást használta fel e körben az alperes, ami egy konkrét bizonyíték. Ehhez képest az pusztán felperesi hivatkozás, hogy ennek a fele volt az engedéllyel nem rendelkező területen. Ezt a nyilatkozatot semmilyen konkrét bizonyíték nem támasztja alá, tehát jogszerűen állapította meg azt az alperes, hogy ez a 85 tonna hulladék az ellenőrzés időpontjában engedély nélküli területen volt elhelyezve. Lehet, azaz lehetne vita a felek között abban, hogy hogyan oszlik meg a nyílt terület, illetve az engedéllyel nem rendelkező csarnok között ez a hulladékmennyiség. Ugyanakkor az ezzel kapcsolatos felperesi kifogásokat – az ítélet korábbi megállapításaira figyelemmel – érdemben már nem kellett vizsgálnia a bíróságnak, tekintettel arra, hogy 2 zsák esetében megállapítható a bíróság megítélése szerint a környezetveszélyeztetés ténye, az összes többi zsáknál pedig ugyanaz a Hbr. 1. § (4) bekezdése szerint jogalap alkalmazandó, így nincs jelentősége annak, hogy a 85 tonna hulladék egyébként milyen módon oszlott el. Ugyanígy annak sincs jelentősége, hogy az egyes zsákok esetében milyen adatok alapján számolt az alperes. A megismételt eljárásban ezen 2 zsák esetében meg kell állapítania alperesnek a mennyiséget, ott adatokkal alá kell támasztania azt, hogy milyen alapadatok alapján állapította meg az adott zsák tömegét.

- [51] A módosító határozat kapcsán a Hbr. 3. § (6) bekezdésének alkalmazása is felmerült. E körben rögzíti a bíróság, hogy tévesen alkalmazta az alperes a Hbr. 3. § (6) bekezdését. Ez arra az esetre vonatkozik, hogyha ugyanazon tényállás több jogsértést is megvalósít. Nyilván ez a megengedő szabály arra az esetre vonatkozik, hogyha az ügyfél egy jogsértő cselekménye több bírságot megalapozó jogsértés tényállását is megvalósítja, akkor az egyes bírságtételek nem összeadódnak, hanem kvázi ez egy kedvezmény, hogy csak emelni kell a legsúlyosabban minősülő tényállás szerint megállapított bírságösszeget. A bíróság döntésére figyelemmel ennek alkalmazása fel sem merül a megismételt eljárás során. De ettől függetlenül egyébként is csak azonos tényállásbeli elemek kapcsán alkalmazandó, tehát különböző tényállások esetén ez a rendelkezés nem alkalmazandó.
- [52] Az uniós gyakorlat, az uniós irányelv alkalmazandósága körében a bíróság az alperesi érvelést osztotta. Eszerint az uniós irányelvből és az uniós joggyakorlatból nem következik az a felperesi álláspont, miszerint kvázi a határozat meghozatalát megelőzően már közölnie kell a határozat tartalmát az alperesnek a felperessel. Nyilván a határozat megalapozottságának a vizsgálata az a közigazgatási perre tartozó kérdés. Ezt úgy kell inkább értelmezni, hogy a felperes számára ahhoz, hogy a védelemhez való joga érvényesüljön, a rendelkezésre álló tényeket, illetve bizonyítékokat kell megismernie, ezt pedig biztosítja az Ákr. 76. §-a. Tehát, hogyha bizonyítási eljárást folytat le az alperesi hatóság, akkor a bizonyítékokat kell a felperessel közölnie, és akkor a bizonyítékok kapcsán tudja a kifogásait, az ellenérveit, illetve további bizonyítékait, bizonyítási indítványait a felperes előterjeszteni. Jelen eljárásban nem merült fel olyan konkrét körülmény, illetve ilyenre a felperes sem hivatkozott, amely jogsérelmet okozott számára, kifejezetten azon okból, hogy valamely tény vagy bizonyítékot nem ismerhetett meg. Ahogy már említette a bíróság, az uniós rendelkezésekből nem következik az alperesnek olyan kötelezettsége, hogy a határozat meghozatalát megelőzően már közölnie kell a határozat alapjául szolgáló érvelését, tényeit, bizonyítékait.
- [53] Tehát összességében a bíróság a felperes keresetének a megalapozottságát állapította meg, bár nem minden felperesi érvelést talált a bíróság megalapozottnak. A környezetveszélyeztetés kapcsán tett felperesi hivatkozás azonban az alperesi határozat megalapozatlanságát eredményezte, tehát e körben új eljárást kell az alperesnek lefolytatnia. Az új eljárásban az említett 2 zsák kapcsán állapíthatja meg a környezetveszélyeztetés tényét. Ezzel kapcsolatban konkrét tények rendelkezésre állnak, az összes többi hulladék, akár nyílt területen, akár csarnokban, engedély nélkül tárolt hulladék kapcsán a Hbr. 1. § (4) bekezdésének az alkalmazása szükséges. A mennyiségek körében az alperesi érveléssel egyezően állapította meg a bíróság a hulladék mennyiségét, tehát ennek változtatása nem szükséges. A 36, illetve a 85 tonna hulladék kapcsán kell a bírság összegét kiszámolnia, azzal, hogy a Hbr. 1.§ (4) bekezdése esetében az alpbírság mértéke 7.000 Ft. Ezen összeg módosítását csak a Hbr. 1.§ (5) bekezdése engedi, mely tényállás az ítéletben kifejtettek miatt jelen ügyben nem alkalmazható. A 2 db zsák esetében a mérlegelési tevékenység körében a bíróság által megalapozatlannak talált mérlegelési szempontok mellőzésével kell mérlegelési tevékenységet végezni azzal, hogy amennyiben 100 %-os mértéket megalapozó, a Hbr. 3. § (2) bekezdéshez hasonló tényállási elemet nem tár fel, akkor 100 százalékos mértékű alpbírság mérték alkalmazása nem indokolt az alperes részéről.
- [54] Tekintettel arra, hogy a felperes lett a pernyertes, ezért a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. §-a szerint felszámított, ügyvédi munkadíjból álló felperesi perköltség összegének megfizetésére a bíróság a pervesztes alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte. A

bíróság a felperesi ügyvédi munkadíjat a jogi képviselő által a tárgyaláson felszámított összegben állapította meg. A felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 5.§ (1) bekezdése alapján kérte a perköltség összegét 80 %-ban növelt értékben, Áfa-val 2.540.000 Ft összegben megállapítani. Ennek indokaként hivatkozott az ügy szakági bonyolultságára, arra, hogy született egy módosító határozat az alperes részéről, amellyel kapcsolatos keresetkiterjesztés miatt nagyobb felelősséggel járó további munkaigény merült fel. A kereset, illetve a keresetkiterjesztés megfogalmazásához felperes jogi képviselője részéről részletes joggyakorlat elemzésre volt szükség. Az ügy bonyolultságát felperes szerint az is mutatja, hogy a törvényszék 3 tagú tanácsban járt el.

[55] Alperes a perköltség mérséklését kérte, arra hivatkozással, hogy a felperesi képviselő nem újonnan vesz részt a jelen megismételt eljárásban, hanem már a megelőző közigazgatási eljárásban és perben is ő látta el a felperes képviseletét. Ebből következően az ügy egyes elemeit részletesen ismeri. Másrészt a jogi képviselő környezetvédelmi szakjogász végzettséggel rendelkezik, tehát részéről az ügy nem igényelt olyan mértékű és mélységű felkészülést, mint ha ilyen végzettséggel nem rendelkezne.

[56] Az IM rendelet alapján a bíróság kérelemre és a kérelem szerinti indokok alapján mérsékelheti a felszámított munkadíjat. Az alperes által felhozott körülmények a munkadíj mérséklését nem teszik lehetővé. Önmagában az a tény, hogy magát az ügyet a jogi képviselő ismeri, nem teszi megalapozatlanná a munkadíj felszámítását, különös figyelemmel arra, hogy más volt az alapeljárásban a közigazgatási per tárgya, ott elsősorban eljárásjogi kérdések merültek fel, míg a jelen eljárásban pedig tényállásbeli kérdések is felmerültek. Ráadásul született egy módosító határozat, amely újabb indokokat, tényeket hozott fel, és arra a felperesnek reagálnia kellett. Tehát az ügyazonosság egyáltalán nem megállapítható a tényállás szintjén, így a felperesnek a jelen ügygel is további feladatai keletkeztek. Önmagában pedig az a körülmény, hogy környezetvédelmi szakjogász végzettséggel rendelkezik, nyilvánvalóan nem teszi indokolttá a munkadíj mérséklését, attól függetlenül az ügygel ugyanúgy foglalkoznia kellett, mint egy ilyen végzettséggel nem rendelkező jogi képviselőnek.

[57] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja szerint feljegyzett, 45/A. § (1) bekezdése szerinti, azaz 30.000,-Ft kereseti illeték viselésére az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes alperes az Itv. 4. §-a szerint nem kötelezhető, ezért az az állam terhén marad. Az illeték viseléséről a bíróság az Itv. 59. § (1) bekezdésére, a Pp. 102. § (1) bekezdésére és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésére figyelemmel rendelkezett.

[58] Az ítélet ellen a Kp. 99. § (1) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2026. március 12.

Dr. Járfás András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Simon Mária s.k.
előadó bíró

Dr. Tóth-Sipos Rita s.k.
bíró

A kiadmány hitelél:
kiadó